

Dette indhold er fra websitet [MXD.dk](http://mxd.dk).

<http://mxd.dk/blog/reeperbahn-reportage-15-den-danske-aften/>

Reeperbahn Reportage 15 - Den Danske Aften

Carsten Holm 2. oktober 2014

Blaue Blume til The Danish Night @ Reeperbahn Festival 2014

Carsten Holm beretter i sin sidste Reeperbah-blog om, hvordan han oplevede The Danish Night @ Reeperbahn Festival

Den danske tradition

Traditionsrig præsentation af dansk musik på Reeperbahn Festival.

Hvor mange lande, der egentlig var tilstede på årets Reeperbahn Festival, fortaber sig i statistikkerne, men stort set alle kontinenter var repræsenteret i år.

De mange lande har præsenteret artister i en lind strøm, booket spillesteder fra middag til midnat og hævlet den ene koncert ud over scenekanten efter den anden. Og i løbet af de seneste år, er flere og flere lande kommet på den samme idé.

For 5. år i træk var The Danish Night på Reeperbahn en del af lørdag aften's officielle program - En tradition, der efterhånden er blevet så meget af en institution på festivalen, at mange branchefolk bliver den ekstra dag i Hamborg, for lige at få et skud dansk musik og netværke.

Kigger vi tilbage, så har Kellermensch, When Saints Go Machine, Turboweekend, Lucy Love, Baby In Vain, Darkness Falls, Go Go Berlin og mange flere forsøgt at løbe stormløb mod rockhimmelen og et tændt publikum - både den internationale branche og det lokale publikum, som traditionsvist møder talstærkt op.

Ikonisk spillested danner rammen for et stærkt line-up

Indra er spillestedet. Endnu en legendarisk rockklub i Hamborg. Det var her, at The Beatles spillede deres første koncert, da de i starten af 60'erne gik i land i Hamborg om formiddagen - samme aften startede deres år-lange turne i Hamborg på Indra. Det lever stedet stadig højt på, men nu altså også højt på, at danskerne indtager scenen på Reeperbahn Festivalen.

The White Album

Der kan vel være 300-350 mennesker på stedet - og som klistret til hinanden stod publikum og tog godt imod de skæggede mænd fra The White Album (igen, Beatles-referencen vil ingen ende tage). Lige så meget varme, som publikums-trykkogeren skabte, spredte bandet også fra scenen. Deres meget melodiose americana-inspirerede rock blev leveret umådeligt overbevisende og delikat, så man undervejs fik den følelse, at der lige om lidt ville rende nogle publikummer op på scenen for at kramme de store lange skæg. Det blev ved bifalds-krammere. Massive bifald og masser af hengivenhed for The White Albums første show i Hamborg. Som nok ikke bliver det sidste, for det virkede som om, at dette var starten på en lang og dejlig romance.

Flere musikalske amatører kom i den hede Indra-luft, da Blaue Blume gik på. Mens at mange danskere ser ud som et spørgsmålstegn over navnet - så gør tyskerne det også, når man fortæller, at de fire unge mænd (oprindeligt fra Kolding-egnen) rent faktisk kommer fra Danmark. Til gengæld syntes tyskerne godt om navnet - Blå Blomster. Sangeren Jonas Schmidt siger selv, at det på samme tid lyder utroligt smukt og forfærdelig grimt. Det kan han have ret i, men sammen med de tre andre barndomsvenner i bandet, slog de overfor publikum fast, at bandet er et af de mest solide live bands i Danmark lige nu. Deres til tider kryptisk tekniske rock, strækker sig så langt op mod himlen, som den kan nå. Deres melodier tager former efter de følelsers vold, de er blevet skrevet i, og Jonas Schmidt's stemme er svær ikke at fremhæve. Især hans lyse patos er voldsomt imponerende - og hvad enten man er til den stil eller ej, så kan man ikke undgå at tage hatten af for hans måde at fremføre den på. Selv- og stilsikkert.

Mont Oliver

Flere barndomsvenner fra den jyske vestkyst stimlede sammen på scenen under navnet Mont Oliver. Bandet, der på få år har transformeret sig fra et talentfuldt indieband til at dyrke en triphoppet, gyngende og rappende blanding, overrumplede en hel del i salen. For hvad skal man forvente af et band, som meget få har hørt om, og stort set ingen har hørt noget musik med. Men bandet, der har haft et par enkelte udskiftninger i forhold til deres oprindelige line-up, har spillet sig sammen til et kompetent og konsekvent combo, der både har nogle fede melodier og nogle grooves, der fik sat salen i svingninger. Der er kommet nogle seje ting ud af den blanding mellem Mont Olivers tidlige indie-flirt, deres store passion for hip hoppen og de produktioner, det blandt andet er blevet til med en af landets mest talentfulde alternative rockproducere, Nis Bysted fra Thulebasen. Det virker som om, at de her drenge har så meget talent og så meget at komme med, at vi denne aften var vidne til deres spæde start.

Den spæde start havde Mads Langer for år tilbage. Nu er han blevet et stort navn i Danmark, og flere tyskere var også bevidst stimlet sammen foran scenen for at opleve ham live - for han har haft megen medvind på tysk radio, og for mange pop-elskere er han langt fra et ubeskrevet blad - heller ikke i Tyskland.

Mads Langer

Og når Mads Langer stod der, flankeret af sine fem musikere i det kompetente band, på scenen – konverserede med publikum og befriende nok fortalte lidt historier om sangene han spillede, så stod det også klart, at han kender sit publikum. Han ved, hvad han kan sige og ikke mindst, hvilke sange de vil høre. Salen havde fået en overvægt af kvinder – langt de fleste indtog de første mange rækker lige foran scenen, og flere stod med fugtige afkroge af deres øjne, da Mads Langer sluttede af med hittet 'Elephant' – som var kulminationen på et charmerende show. Og hvis det ikke var fordi, at Indra har lydbevilling til kl. 01 om natten, så vil Mads Langer og band sikkert stå og spille dér endnu. Varmen og glæden, som The White Album lagde ud med, blev båret videre af talentfulde Blaue Blume og Mont Oliver, og afsluttet på elegant vis af Mads Langer.

Succes, synder og søndag

Så Reeperbahn Festivalen har kunnet gå videre ud i natten med en god fornemmelse i maven over at have præsenteret endnu en fed og solid Danish Night på Indra – og publikum defilerede videre ud i natten til de sidste holdepladser på nattens programflade.

Da jeg sidder her ved tasterne, er det blevet søndag morgen – Reeperbahn Festivalen er slut. En festival, som har været én stor fest – men som har været placeret i det her område – i St. Pauli, som virker til at have haft sin egen fest, der har været i de sidste 100 år, og som denne søndag morgen virker mat og næsten slukket. Rundt om hjørnet kan man høre et par gæster i gang med at komme på benene ude foran en bar, og fra en stripklub i kælderens dukker de sidste mænd op til dagslyset på fortovet. Søndag morgen og formiddag er altid lidt mere stille end de øvrige dage. Men i aften, selv på en søndag, når mørket faldet på og lysene atter tændes, stråler de om kap med historiens synder – både dem fra i går og dem fra for 100 år siden.

Mads Langer

Blaue Blume

Mont Oliver

The White Album